

have løst Sognebaandet og høre til den fremmede Præst; jeg troer, at man hist og her vil synes, at det er kirkelig Uorden eller hvilken Benævnelse, man nu vil tillægge det. I ethvert Tilfælde, dersom Loven ikke skulde komme ud i denne Session, anseer jeg det for rimeligt, gavuligt og smukt, om Regjeringen vilde give Geistligheden Leilighed til at udtale sig angaaende det nærværende Lovforslag, og Ingen vil vistnok kunne bebrejde mig, at jeg ikke oprigtigt har sluttet mig til de Friheder, der indeholdes i Lovudkastet, fordi jeg søger at fremlægge Ættringer fra dem, der vistnok maae ansees for Berettigede til at ytre sig og have en Mening om de foresiggende Forhold. Hvad Præsterne vilde sige til en Lov som denne, interesserer mig oprigtigt, talt ikke synderligt; thi efterat ogsaa jeg har haft en lille Deel i at prøve paa at gennemføre Grundlovens § 80. og har faaet den Erfaring, at det ikke alene var den lovgivende Forsamling, men ogsaa Præstestanden, som dengang lod, om jeg saa maa sige, denne Tanke i Stikken og for Størstedelen ikke troede det hensigtsmæssigt at slutte sig dertil, antager jeg rigtig nok, at Geistligheden eller Kæverstanden i Kirken ikke kan gjøre Fordring paa stor Sympathi, naar de skulde besvære sig over, at de ikke ere blevne hørte, idet de selv have skudt fra sig den Leilighed, de havde til at blive hørte, og hørte, efter min Overbevisning, som en berettiget Autoritet, idet de vilde udgjøre en berettiget Stand som Kæverstand i Kirken. Jeg ønsker, hvis Lovudkastet skulde erholve Lovkraft, at Præstestanden da vil benytte de deri givne Friheder med Varsomhed og Fredelighed, hvilket jeg forudsætter, men som jeg dog finder udtrykkeligt burde siges; thi vistnok er den Tanke eller Betingelse, med hvilken jeg tiltraadte Lovforslaget, da det fremkom, at Biskopperne skulde træde imellem med Hensyn til dette Forhold, fyldestgjort, i det Mindste for Altergangens Vedkommende, men det turde dog være muligt, at denne Mellemkomst ikke vil faae den Betydning, som jeg først tænkte mig, da det væsentligst vil berøve paa Kæverstandens Stilling til Loven, om den skal have nogen gavnlig eller mindre heldig Virkning. Jeg veed ikke ret, hvorvidt den høie Regjering vil slutte sig til Lovforslaget, som det foresligger; i ethvert Til-

fælde vil det ikke være formeget at sige, at naar, som før bemærket, en stor Deel af Landets Biskopper har erklæret sig derimod, forekommer det mig, at Ansvarer for en saa betydelig kirkelig Friheds Gjennemførelse nærmest maa paa hvile Regjeringen, og jeg, som ikke i min Stilling her i Rigsdagen kan afsee fra den Stilling, jeg udenfor beskæder, erklærer mig fra dette Standpunkt for den Frihed, Lovforslaget tilsigter. — Hvad Underændringsforslagene angaaer, som ere stillede af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 3die Valgkreds (Varfob), da følger det af sig selv, at jeg maa fraraade det første, hvormod jeg anseer de to andre nærmest som Medactionsforandringer og mindre betydelige.

Faber: Som det vil sees af Betænkningen, har jeg ikke kunnet slutte mig til Fleertallet, hverken i Motiveringerne eller i de Forslag, som det har stillet, idet jeg maa fraraade, at der vedtages nogen saadan Lov om dette Forhold; men for det Tilfælde, at en saadan skulde vedtages, har jeg troet, at det maatte skee med de Forandringer, som jeg har foreslaaet subsidiært, siden jeg subsidiært har været med at deeltage i nogle Punkter af hvad Fleertallet har foreslaaet. Lovforslaget gaaer ud paa at indføre en ny Ret i Kirken for enkelte Medlemmer af Folketirken under Navn af Ret til at benytte Kirker og Kirkegaarde. En saadan Ret indeholder, som man vil see, to Ting i sig selv, deels Ret for enkelte Medlemmer til at benytte Kirken, men ogsaa Ret til at benytte en fremmed Præst i Kirken. Hvad det Første angaaer, nemlig Retten for enkelte Medlemmer til at benytte Kirken, da eksisterer en saadan Ret ikke efter den nu bestaaende kirkelige Forsætning, idet det ikke er den enkelte Sogneboer som saadan, men derimod Menigheden, der har en saadan Ret, og de enkelte Medlemmer, som stille sig fra Menigheden, ophøre at have denne Ret, idet de ikke længere høre til Sognemenigheden. Naar der i Betænkningen er bygget paa, at de Enkelte svare Tiende og Arbeide til Kirken og derfor skulle have Ret til som enkelte Sogneboere at benytte Kirken, da er dette Noget, som ikke følger deraf; thi Tienden hviler paa Eiendommen og vedkommer